

Vi må også understrege, at nogle af de faktorer, som bestemmer den økonomiske udvikling, når tingene er sunde, når økonomien er sund, er selvregulerende, sådan at et privatforbrug, der er sat i gang, på et eller andet tidspunkt flader ud igen, at vi har nogle selvregulerende faktorer, der sørger for, at økonomien er inde i et fornuftigt forløb, at en vækst i bruttonationalproduktet ikke bliver ved med at stige og stige, men at vækstraten flader lidt ud, for ellers bliver det ikke et holdbart opsving. Det er ikke noget, som vi alene med vores finanslov for 1995 har indflydelse på, men der skal vi sikre os, at vi begrundstiger en udvikling, som i øvrigt er sund.

Vores forhåbninger til de kommende forhandlinger er altså, at vi kan finde det flertal, som er nødvendigt – og meget gerne bredt – for, at vi kan holde fast i det lange seje træk, som vi er inde i i dansk økonomi. De meldinger, der har været undervejs, med de, havde jeg nær sagt, rituelle polemiske udfald, der har været fra alle sider – og som jo er nødvendige, for at vi kan få markeret vores synspunkter – har vel i sig båret en forventning om, at forhandlingerne kan komme godt i gang; og hvor de ender henhene, ja, det tror jeg ikke nogen af os tør spå om lige i øjeblikket.

Frank Aaen (EL):

Regeringens udkast til finanslov gør ikke noget ved de to afgørende problemer, vi har: arbejdsløsheden og gældsætningen.

Arbejdsløsheden fortsætter på uændret højt niveau, selv om der er pumpet milliarder ud i forbrug. Den seneste økonomiske oversigt viser tydeligt, at regeringens økonomiske politik ikke fjerner arbejdsløsheden. Jeg mener sådan set, regeringen burde notere sig den lovmæssighed, der tydeligvis gør sig gældende: Vi producerer mere og mere med brug af stadig færre arbejdstimer, og derfor skal der tænkes på en helt anden måde end den traditionelle økonomiske politik, der er fundamentet for udkastet til finansloven.

Vi vil fra Enhedslistens side fremsætte nogle klumper af forslag, der tager fat på at løse de store sociale og miljømæssige problemer, sænke arbejdsløsheden og nedbringe statsgælden.

Jeg ved, at det er en rygmarsvreaktion fra mange i denne sal, at vi bare vil bruge penge. Sådan er det ikke. Vi ser yderst alvorligt på gældsætningen, fordi den betyder, at to ud af hver tre kroner, vi betaler i personskat til staten, går til at betale renter.

Vi foreslår for det første, at der oprettes en jobbank med foreløbig 60.000 job, hvor kommuner, amter og statslige institutioner kan søge om at få en kvote til bestemte formål. Det kan være flere ansatte til at passe børn, til at hjælpe ældre, til at fjerne ventelister på sygehusene, til vedligeholdelse og opnormeringer alle de steder, hvor arbejdstempoet medfører arbejdsskader og nedslidning.

Amter, kommuner og statsinstitutioner, der får andel i denne jobbank, ville så få et tilskud svarende til de sparede dagpenge og ekstra skatteindtægter, når arbejdsløse ansættes på normale løn- og arbejdsvilkår.

Nettoudgiften for de offentlige kasser vil for disse 60.000 arbejdspladser svare til nogle få øres ekstra afgift på benzinen.

Vi vil i den forbindelse sige, som vi også sagde i en kort bemærkning tidligere, at vi fuldt og helt støtter forslaget fra Århus Kommune, hvor borgmesteren og socialrådmanden beder om et tilskud svarende til det, vi flere gange har foreslået, og vi er fortsat spændt på at høre, om Socialdemokratiet også vil støtte det forslag, der er kommet fra deres partifæller.

For det andet vil vi afsætte en pulje til nedsættelse af arbejdstiden. Vi foreslår en forhandling med arbejdsmarkedets parter om en delvis skattekompensation, hvis der aftales en nedsættelse af arbejdstiden til 30 timer med fuld personalekompensation. Vi siger, at det, der fra statens side kunne komme i en sådan pulje, kunne være et beløb svarende til de sparede dagpenge og de ekstra skatteindtægter, der vil komme ind, når flere arbejdsløse kommer i arbejde, fordi vi nedsætter arbejdstiden.

Hvis arbejdsmarkedets parter udnyttede tilsagnet om en sådan pulje fuldt ud, ville der ifølge beregninger, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd har lavet tidligere, kunne komme ca. 300.000 i arbejde, og det er altså uden udgift for de offentlige kasser.

For det tredje har vi en række udgiftskrævende forslag. Det er forbedring af orlovsordningerne, det er forhøjelse af dagpengene, sikring af, at ingen falder ud af dagpengesystemet, bare fordi der ikke er arbejde at få, flere uddannelsespladser, højere SU, ekstra ungdomsboliger, forhøjelse af pension og efterløn, en økologisk omlægning af landbruget, støtte til vedvarende energi, forbedret kollektiv trafik, ekstra indsats inden for psykiatri og mod narkomisbrug og mere udviklingshjælp – for at nævne de vigtigste.